

des skal dette selv, efter at have opnaaet Myndighedsalderen, være berettiget til at anlægge Faderens Navn. — Saadan Navneforandring sker efter en af vedkommende Dommer uden Betaling, udstedt Attest, der thinglæses uden Gebyr og noteres i Kirkebogen.

§ 3 sidste Stykke, som lyder saaledes:

Naar Fattigvæsenet helt eller delvis maa overtage Børnets Førgelse, har det samme Ret til at fordrø Faderen ansat til Underholdningsbidrag. Men iøvrigt følger det af Forældrenes Førgelsespligt overfor Børnet, at Fattigunderstøttelse til dette maa betragtes som ydet Faderen, og at denne, hvis han dertil har Evne, er pligtig at erstatte Fattigvæsenet ogsaa den Del af Udgifterne ved Førgelsen, som overstiger det ham paalagte faste Bidrag.

§ 8, hvorefter der, naar det oplyses, at flere Personer have staaet i et saadant Forhold til Moderen, at enhver af dem kan være Fader til Børnet, ikke bliver Spørgsmaal om videre gaadende Forpligtelser mod Børnet, navnlig heller ikke efter Lovens § 1, end Udredelse af Underholdningsbidrag.

§ 9, der lyder saaledes:

Naar et udenfor Ægteskab besvangret Fruentimmer ved sin frugtfulde Tilstand bliver forhindret eller dog væsentlig indskrænket i sin Erhvervsvirksomhed, kan hun fordrø, at den, der har besvangret hende, skal yde hende den fornødne Hjælp til hendes tarvelige Livsophold under Svangerskabet. Hun kan derhos forlange mindst Halvdelen og, om hendes Uformuenhed gjør det nødvendigt, og Mandspersonen efter sine Formuesforhold dertil er i Stand, endog hele Udgiften ved Fødselen og Barselsengen godtgjort af den Paagældende. I Mangel af mindelig Overenskomst mellem Parterne tilkommer det Øvrigheden at bestemme det Beløb, der saaledes skal udredes, hvilket, forsaavidt det indeholder Erstatning for manglende Arbejdssevne, kan ansættes til en vis daglig Sum. Hvad der herefter paalægges en Mandsperson at udrede, kan inddrives hos ham ved Udpantning og Beslag i Lønning og Arbejdsfortjeneste.

Endelig formentes, at der ved Faderens Død bør tillægges det uægte Børn en sydligere Retstillung end i det første Andragende foreslaaet.

Ministeriet har nu i det væsentlige kunnet slutte sig til de Forslag, som navnlig i det førstnævnte Andragende ere fremsatte, saa vel som til de Betragtninger, hvorpaa disse ere støttede, og idet man derfor kan henholde sig til det ovenfor refererede Indhold af dette, skal man endnu tilføje Følgende:

Ministeriet maa ganske dele Andragernes Udtaalelse om, at af alle de Foranstaltninger, som ere foreslaaede til Bedste for de uægte Børn, er der ingen af den Betydning som et ordnet og skarpt Tilsyn med Pleieforholdene. Særligt for de uægte Børns Vedkommende træde disse regelmæssig i Familiens Sted og udøve saaledes den største Indflydelse paa Børnets Udvikling. Ministeriet har ogsaa i længere Tid haft Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og det vil være bekendt, at der netop i den seneste Tid er foretaget et meget betydningsfuldt Skridt paa dette Omraade, idet der ved den under 15de Juni d. A. stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn er fastsaaet Regler, hvorved dette Forhold for Hovedstadens Vedkommende har faaet en tilfredsstillende Ordning. Ogsaa udenfor Kjøbenhavn er der i den senere Tid gennem Sundhedsvedtægterne enkelte Steder givet Regler med Hensyn til Pleieforholdet, der, om de end ikke ere saa sydlige som de, der ere fastsatte i Kjøbenhavn, dog i det Hele ere tilfredsstillende, saaledes f. Ex. i Odense, Bef. 2. Aug. 1884, Maribo, Bef. 29. Novbr. 1884, § 67, Nyborg, Bef. 11. April 1885, Widdelshart, Bef. 1. Aug. f. A. § 48, Aalborg, Bef. 43. f. D. § 35, Bræsto, Bef. 19. Aug. f. A. § 43, Hobro, Bef. 12. Okt. f. A. § 70 og for Landets Vedkommende Sundhedsvedtægterne for Gjentofte, Søllerød og Tilsjø Sogne og for Frederiksborg Landsogn v. Bef. 17. Maj 1882 § 21, 7. Juni f. A. § 22, 28. Febr. 1883 § 16, 28. Octbr. f. A. § 18 m. fl. At denne Udvikling vil fortsættes, er der vistnok ingen Grund til at tvivle om, men dels vil denne kun gaa langsomt, dels vil den som Regel kun berøre Kjøbstæderne og ikke Landkommunerne; vel maa det erkjendes, at der i disse som oftest er langt mindre Trang til et organiseret Tilsyn end i Kjøbstæderne, men dette gjælder ikke ubetinget, og dertil kommer, at det uægtelig er noget abnormt, at der overalt, hvor en Ordning gennemføres ved Sundhedsvedtægt, i umiddelbar Nærhed deraf findes Steder, hvor den, som vil unddrage sig Tilsynet, kan finde Tilhold, og det er rimeligt, at denne Afgang vil blive benyttet mere og mere, efterhaanden som Pleielønnen stiger i Byerne og Virkningen af det stærpede Tilsyn der gjør sig gjældende. Af disse Grunde har Ministeriet ment, at det maatte anses rigtigt at fastsætte fornødne Regler med Hensyn til Tilsynet med Pleiebørn i en Lov. Men da en saadan selvsølgelig maa omfatte saavel ægte som uægte Børn og saaledes ikke vil kunne passe ind i nærværende Lovforslag, har man